

det tilrettelagt fornuftigt, men det er mit klare indtryk, at tempoet mange steder er sat urimeligt højt i vejret.

Den udtalelse står jeg naturligvis ved.

Desværre viser alt for mange eksempler, at mine ord meget godt afspejler virkeligheden. Nogle eksempler er udlicitering af rengøringen i Ålborg og Esbjerg.

En undersøgelse fra Det Kommunale Kartel viser, »at omkring hver tredje udliciterede medarbejder er negativ over for udlicitering, og omkring det samme antal har dårlige erfaringer på flere områder – dårligere kvalitet (40%), dårligere tryk i ansættelsen (34%), dårligere effektivitet (23%) og dårligere løn (23%)«.

Der er mange forskellige værktøjer til at bruge ressourcerne bedre i den offentlige sektor. Udlicitering er bestemt ingen mirakelkur. Bedre arbejdstilrettelæggelse, bedre ledelse og samarbejde, værdibaseret ledelse, uddannelse af medlemmende og brug af ny teknologi rummer helt sikkert et stort potentiale, især når man anlægger et længere perspektiv. Bedre information og vejledning til borgerne kan bidrage til større brugertilfredshed og dermed en højere kvalitet i serviceydelse.

Som det ligeledes fremgår af »En holdbar fremtid, Danmark 2010« er udbud også et instrument, så længe det bliver brugt med omtanke og ikke fører til et dårligere arbejdsmiljø. Men udlicitering er ingen trylleformular. Hvis udlicitering – eller andre former for effektivisering – skal resultere i væsentlige besparelser, indebærer det i bund og grund, at der skal være mindre personale.

Udliciteringsinstrumentet skal derfor bruges med omtanke og velovervejet og må ikke føre til et dårligere arbejdsmiljø.

Det afgørende for regeringen er, at kvaliteten efter udbud skal være i orden. For regeringen er det derfor væsentligt, at der ved udbud stilles de fornødne krav til både kvalitet og arbejdsmiljø, og at der efterfølgende sker en ordentlig kvalitetskontrol.

Regeringen lægger således vægt på, at grundlaget for udbud bliver forbedret. Erhvervsministeriet har sendt sit forslag til »Almindelige Betingelser for levering af Serviceydelser, (ABS)« i høring og har udarbejdet en manual om sociale klausuler, der viser, hvordan sociale klausuler konkret kan beskrives i et udbudsmateriale. Desuden vil arbejdsministeren snart fremsætte lovforslag, der blandt andet betyder styrkelse af

ordregiverens forpligtelse til sikring af arbejdsmiljøet.

Hele dette arbejde vil selvsagt også få betydning for statens arbejde med udbud, jf. Finansministeriets cirkulære af 1. marts 1994. Regeringen lægger vægt på, at udbudsmaterialet, hvor det er muligt, skal indeholde krav blandt andet til kvaliteten af ydelsen og de arbejdsmiljømæssige forhold.

Der er mig bekendt ingen i regeringen, der har foreslået at ophæve førnævnte cirkulære. Jeg ved ikke, hvor spørgeren har det forslag fra.

Jeg henviser i øvrigt til besvarelse af spørgsmål S1124.

Spm. nr. S 1121

Til statsministeren (12/1 01) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Er statsministeren enig i nedenstående citater fra Konkurrenceregørelsen 1999, som siger, at ordregiveren kan styre kvaliteten og arbejdsmiljøet i et udbud ved at stille krav i udbudsbetingelserne, og at ordregiveren følgelig er ansvarlig for kvaliteten og arbejdsmiljøet?«

Begrundelse

»Når et udbud tilrettelægges, er det vigtigt, at ordregiveren sikrer sig, at kvalitetsparametre som materielstandard, passagerservice samt miljø- og arbejdsmiljø er tilgodeset og nøje specificeret i udbudsmaterialet. Ordregiveren kan på den måde styre kvaliteten af den ydelse, som udbydes. Det er vigtigt. Ellers risikerer ordregiveren, at den vindende trafikoperatør kører med en dårligere kvalitet end den hidtidige operatør«. (Kilde: Konkurrenceregørelsen 1999, Konkurrencestyrelsen (om udbud på busområdet)).

»Erfaringerne fra de senere år tyder på, at ordregiverne på trafikområdet i dag er bedre til at stille kvalitetskrav i udbuddene. F.eks. er kvaliteten i busmateriellet i HT-området i dag væsentligt højere end tidligere. Men desværre forekommer det stadig, at der på andre offentlige områder bliver afsløret, at udbud har ledt til dårligere kvalitet overfor brugerne. Ansvar for en sådan udvikling må ordregiveren tage på sin kappe«. (Kilde: Konkurrenceregørelsen 1999,